

atter skulle søge om at faa ny og lempeligere Vilkaar. Specielt henstiller jeg angaaende Damsholt-Hodsager Mergelbanen, at det eventuelle Udvalg vil tage disse mine Bemærkninger under Overvejelse.

Formanden: Da dette Møde er det sidste i denne Uge, og det vil være ønskeligt at komme til Ende med det nu forhandlede Punkt paa Dagsordenen, vil jeg lade Forhandlingen fortsætte ud over den normale Tid.

Knop: Det glæder mig, at det er bebudet, at Forslaget vil blive bragt i Udvalg. For selv om det i det hele er en meget heldig Fremgangsmaade at faa disse Forhold mellem Statskassen og de forskellige Institutioner afviklede paa, er der dog sikkert enkelte Punkter, hvor det bliver nødvendigt at foretage en Forandring. Jeg skal saaledes henvise til Nr. 19, Side 44 i Betænkningen angaaende Anlægsbroen ved Strynø. Flygtigt set ser det jo ud, som om der er god Mening i at bringe Sagen i Orden paa den foreslaaede Maade; men jeg tror, at det ved nærmere Undersøgelse skal vise sig, at det er for meget forlangt, naar Øen til næste Termin skal udbetale 12,000 Kr. af det Laan, som man i sin Tid fik af Staten til denne Anlægsbro. Men det oplyses endvidere i Betænkningen, at selv om det er Kommunen, der staar som Debitor, tør man ikke uden videre sige, at det er et meget sikkert Pant, Staten her har for sine Penge. Kommissionen siger nemlig, at da Staten i dette Laaneforhold har selve Kommunen som Debitor, maa Fordringen i og for sig kunne betegnes som ret sikker, man siger kun: ret sikker, man tør ikke udtale, at det er absolut sikkert. Samtidig oplyser Kommissionen, at der kun er 800 Beboere paa Øen, og det bliver altsaa 15 Kr. pr. Indbygger, der skal betales i Løbet af saa kort Tid. Det, synes jeg, er meget haardt.

Jeg slutter mig derfor til den sidste ærede Talers Forslag om, at Betalingen maa trækkes lidt længere ud, og dernæst vilde jeg ønske, at Udvalget tog det under alvorlig Overvejelse, om man ikke kunde gaa noget længere ned end til 12,000 Kr. Man kan ganske vist henvise til, at Sogneraadet selv er gaaet ind paa at betale de 12,000 Kr., men jeg er ikke saa ganske sikker paa, at det har gjort det med Glæde. Jeg har en Følelse af, at Sogneraadet er gaaet ind derpaa under Trykket af den tilstedeværende Kommission. Da Kommis-

sionen havde fjernet sig, er jeg vis paa, at Sogneraadet har haft en Fornemmelse af, at her var man gaaet ind paa noget, som Tiden nok skulde vise vilde falde haardt, og jeg tror ogsaa, at naar man ser rigtigt paa dette Forhold, vil man indrømme, at det er for meget for denne lille Ø at betale paa en Gang, særlig til den foreslaaede Betalingstermin. Jeg henleder det ærede Udvalgs og den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, om man ikke vil finde, at der var Grund til at nedsætte Beløbet noget. Af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg indskrænke mig hertil.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Fra alle Sider her i Salen har man udtalt sin Tilslutning til den Hensigt og den Tanke, som har været ledende for dette Forslag. Det skulde man ogsaa paa Forhaand antage maatte vinde alles Sympati, at man fik klaret alle disse unægtelig hidtil ret uklare Forhold mellem Staten som Kreditor og en Række Institutioner som Debitorer, idet det, som meget rigtig høvedet baade af det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) og det ærede Medlem for Bække (L. Rasmussen), i Virkeligheden er i begge Parters Interesse. Det er i Statskassens Interesse at faa klaret, hvor meget den virkelig har udestaaende, hvor meget dens virkelige Tilgodehavende er, d. v. s. hvor stort det er, den kan faa ind, hvor mange Aktiver den i Virkeligheden ligger inde med. Thi først derved kan man afgive et rigtigt Regnskab og en rigtig Status. Men det er ogsaa for de paa-gældende Institutioner af den største Vigtighed at komme ud af det Forhold at have en stor Gæld, som de ikke kunne betale, svævende over Hovedet paa sig, idet de jo aldrig kunne vide, hvad Dag der kan komme en Administration, der forlanger, at de skulle opfylde de Forpligtelser, de have paataget sig. Og Forslaget har da, som sagt, ogsaa vundet Tilslutning fra alle Sider.

Men jeg kan ikke nægte andet, end at naar man fra alle Sider yder sin Tilslutning til Tanken, havde jeg ogsaa ventet, at man skulde komme temmelig nemt igennem med Forslaget. Forholdet er jo ikke det, at Finansministeren her foreslaar, at disse Institutioner skulle tvinges til at betale nogle Penge, om hvilke man kunde sige, at det er ubilligt at forlange saa meget af dem. Nej, Forholdet er det, at de Institutioner, som der er Tale om, godvillig have forpligtet sig til og under-